

תפ (ירושלים) 27981-12-20 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27981-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני ואח'

לפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

מאשימה
נגד מדינת ישראל

נאשמים
1. פלוני
2. נעים קוואסמי
3. אמיר עודה
4. אימן חמדאן (אחר/נוסף)

החלטה- בעניינו של נאשם 1

1. בפני בקשה להורות כי חישוב פסילת רישיון הנהיגה של נאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") ייעשה מיום 6.5.25, אף שרישיונו לא הופקד במזכירות בית המשפט.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

2. ביום 23.4.25 נדון הנאשם, בין היתר, לפסילה בת 4 חודשים. בגזר הדין ניתן עיכוב ביצוע עונש הפסילה עד ליום 6.5.25. בגזר הדין נקבע שעל הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט עד ליום 6.5.25.

3. ביום 11.9.25 פנה ב"כ הנאשם, לראשונה, ועתר לחישוב הפסילה מיום 6.5.25. ב"כ הנאשם נימק את עתירתו כך:

"..ובסמוך ליום 06.05.25, מסר המבקש את רישיון הנהיגה שלו למשרדו של הח"מ על מנת שיפקיד עבורו את הרישיון במזכירות בית המשפט, אולם עקב טעות משרדית רישיונו של המבקש לא הופקד בפועל.

הטעות התגלתה רק כאשר המבקש פנה לקבל את רישיון הנהיגה בחזרה, ולאחר בדיקה.

נמצא כי ההפקדה לא בוצעה. יודגש כי המבקש לא נהג בכל תקופת הפסילה ועד היום, כמצוין בתצהיר המבקש ומצורף לבקשה זו".

4. המאשימה התנגדה לבקשה וזאת הן מאחר והנאשם כלל לא הפקיד רישיון בתיק זה, והן לאור הלכת בית המשפט העליון ולפיה חישוב פסילה בסמכות משרד הרישוי בלבד.

דין והכרעה

5. סעיף 42 פקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 קובע לאמור:

(א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה **זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.**

(ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;

(2) תקופה שבה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור.

6. תקנה 557 לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961 המשלימה את סעיף 42 קובעת לאמור:

(א) **הודע לבעל הרשיון על פסילת רשיונו או על התלייתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי הענין, ימציא את רשיונו כאמור בחלק זה אף אם רשיונו אינו בר-תוקף אותה שעה.**

תק')

(ב) הוכח על פי תצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, למזכיר של בית המשפט שהרשיע בעל רשיון נהיגה, או לקצין משטרה או לרשות הרישוי, לפי הענין, כי רשיונו של בעל רשיון נהיגה שנפסל כאמור בחלק זה אבד ואין בידו כל עותק של הרשיון, יתחיל מירוך תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה.

(ג) מצא בעל הרשיון את הרשיון שאבד ימציאו מיד לבית המשפט, לקצין משטרה או לרשות הרישוי

שהחליטה על הפסילה.

(ד) (בוטלה).

011

(ה) המציא בעל הרישיון את הרישיון לרשות לפי חלק זה, וחלה עליו, בשל פסילה אחרת, חובה להמציאו פעם נוספת לרשות לפי חלק זה, ימציא לה אישור על ההמצאה הקודמת, שנתנה לו הרשות שלה המציא את הרישיון, ומירוך תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור כאמור.

7. נוכח האמור לעיל ובשים לב לדין ולנימוקים שיפורטו להלן, דין הבקשה להידחות משני טעמים.

8. **ראשית**, כבר נפסק כי הסמכות לחישוב פסילה בידי משרד הרישוי וראו לעניין זה בש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נגד מדינת ישראל (14.4.14).

9. **שנית**, לאור האמור בסעיפי החיקוק שהובאו לעיל, יש לדחות הבקשה גם לגופה. כפי שנקבע מפורשות מסירת רישיון נהיגה של בעל רישיון נהיגה שנפסל צריכה להיות לרשות ולא לעורכי דינו וחשוב הפסילה לא יתחיל עד למסירתו לידי הרשות שנקבעה - במקרה זה מזכירות בית המשפט. על תכלית ההפקדה ניתן ללמוד מדברי בית המשפט העליון ברע"פ 6928/18 ליאור כלפון נגד מדינת ישראל (7.10.18), שם נקבע כי הליך המצאת הרישיון מהווה: **"חיוב מעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת בדרך של הפקדת רישיון או אישור הפקדה במקרה של הפקדה בהליך קודם"**. וראו לעניין גם בש"פ 2199/03 רונן מאיר נגד מדינת ישראל (4.5.04), שם נקבע על ידי כבוד השופטת פרוקצ'יה:

"חובת ההפקדה של רישיון שנפסל ממחישה לבעל הרישיון את עובדת כניסתה לתוקף של הפסילה ואת משמעותה המלאה והמוחשית של פסילה זו. שוב אין בידו תעודת רישיון ואין ברשותו מסמך המתיר לו לנהוג. להעדר תעודת הרישיון ברשות הנאשם ישנה משמעות חינוכית ופסיכולוגית העשויה לתרום להפנמת איסור הנהיגה עד לריצוי מלוא תקופת הפסילה."

10. מטעמים אלה דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ו, 19 אוקטובר 2025,
בהעדר הצדדים.

